

Denne regel, som svarer til OECD-modellen, er udvidet med en regel om, at det samme gælder ved afståelse af aktier i et »ejendoms-selskab«.

Baggrunden for denne udvidelse er, at fortjeneste ved afståelse af aktier som hovedregel kun kan beskattes i den stat, hvor aktionæren er hjemmehørende, jf. stk. 4.

Uden udvidelsen ville det være muligt at omgå beskatningsreglen om fast ejendom ved at eje fast ejendom i et selskab. Den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, ville i så fald være afskåret fra at beskatte fortjeneste ved afståelse af aktier i ejendomsselskabet, idet beskatningsretten til aktieavance ligger i den stat, hvor aktionæren er hjemmehørende.

I de tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, direkte eller indirekte ejer fast ejendom i Tyskland, kan Tyskland altså beskatte fortjeneste ved afståelse af ejerskabet. Dette gælder, uanset om personen her i landet direkte ejer fast ejendom i Tyskland, eller han ejer aktier i et tysk selskab, hvis formue (enten direkte eller indirekte gennem besiddelse af aktier eller andre andele i et andet selskab) hovedsageligt består af fast ejendom i Tyskland, eller han ejer aktier i et selskab fra et andet land end Tyskland, hvis formue (enten direkte eller på samme måde indirekte) hovedsageligt består af fast ejendom i Tyskland.

Bestemmelsen er formuleret gensidigt, således at Danmark har en tilsvarende beskatningsret, hvis en person, hjemmehørende i Tyskland, afstår aktier i et selskab, hvis formue enten direkte eller indirekte består af fast ejendom her i landet.

Efter gældende dansk lovgivning er der imidlertid ikke hjemmel til en sådan beskatning.

Artikel 13, stk. 2 – 4 svarer til OECD-modellens regler.

Når et foretagende i et land afstår aktiver i et fast driftssted i det andet land, kan dette andet land beskatte fortjenesten. Tilsvarende gælder, når en person, der er hjemmehørende i et land, afstår aktiver i et fast sted, som den pågældende har haft i det andet land til udøvelse af frit erhverv, jf. stk. 2.

Et foretagendes fortjeneste ved afståelse af skibe og fly, som det har anvendt i international trafik, kan kun beskattes i det land, hvor foretagendet har sin virkelige ledelse. Det samme gælder fortjeneste ved afståelse af containere,

som er anvendt i forbindelse med international skibs- og luftfart, jf. stk. 3.

Fortjeneste ved afhændelse af andre aktiver kan kun beskattes i det land, hvor afhænderen er hjemmehørende, jf. stk. 4.

Som stk. 5 er indsat en bestemmelse om fraflytningsbeskatning af aktier. Efter denne regel kan en stat beskatte en fysisk person, som har været hjemmehørende i denne stat i en periode på mindst 5 år, og som er blevet hjemmehørende i den anden stat, af værdistigning på aktier indtil tidspunktet for flytningen. Når aktierne senere afstås, skal den ny bopælsstat nedsætte sin beskatning under hensyn til den skat, som er betalt i fraflytningsstaten.

Denne regel giver Danmark udtrykkelig ret til at gennemføre reglen i aktieavancebeskatningslovens § 13 a til at beskatte en aktionær, som flytter her fra landet til Tyskland, med den virkning, at når aktionæren senere afstår aktierne, skal Tyskland nedsætte sin beskatning for at undgå dobbeltbeskatning. I disse tilfælde skal reglen i § 13 a, stk. 7, om nedsættelse af den danske fraflytningsbeskatning ved senere afståelse altså ikke anvendes.

Artikel 14. Frit erhverv

Indkomst fra frit erhverv, som en person (selvstændig ingeniør, arkitekt, advokat, læge mv.) fra det ene land udøver i det andet land, kan beskattes i det andet land under forudsætning af, at den pågældende har et fast sted til sin rådighed i det andet land til udøvelse af det fri erhverv. Bestemmelsen, som følger OECD-modellen, svarer til artikel 7 om erhvervsvirksomhed.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold

Bestemmelsen følger OECD-modellen. Hvis en person fra den ene stat (bopælsstaten) udfører lønarbejde i den anden stat (arbejdsstaten), kan arbejdsstaten beskatte lønnen.

Stk. 2 medfører, at lønnen kun kan beskattes i arbejdstagerens bopælsstat (således at arbejdsstaten ikke kan beskatte), hvis arbejdstageren opholder sig i arbejdsstaten i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i det pågældende kalenderår, og lønnen betales af en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i arbejdsstaten, og lønnen ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i arbejdsstaten.